

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ należy interpretować zważając w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uzyskaniu prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci w państwie miejsca zamieszkania (Republika Federalna Niemiec) przez matkę samotnie wychowującą dzieci, której ze względu na wiek dzieci zasiłek ten nie przysługuje w państwie miejsca zatrudnienia (Królestwo Niderlandów)?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽²⁾ należy interpretować zważając w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uzyskaniu prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci w państwie miejsca zamieszkania (Republika Federalna Niemiec) przez matkę samotnie wychowującą dzieci, której ze względu na wiek dzieci zasiłek ten nie przysługuje w państwie miejsca zatrudnienia (Królestwo Niderlandów)?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie:

Czy prawo pracownika, będącego matką samotnie wychowującą dzieci, do podlegania w przedmiocie prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci korzystniejszemu ustawodawstwu państwa miejsca zamieszkania wynika bezpośrednio z Traktatu WE, względnie z zasad ogólnych?

4) Czy udzielenie odpowiedzi na powyższe pytania zależy od tego, czy po każdym dniu pracy pracownik powraca do miejsca zamieszkania rodziny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2

⁽²⁾ Dz.U. L 74, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Flensburg (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2006 r. — postępowanie dotyczące akt stanu cywilnego Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul, pozostali uczestnicy postępowania Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll

(Sprawa C-353/06)

(2006/C 281/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Flensburg (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnioskodawcy: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul.

Pozostali uczestnicy postępowania: Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll.

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle zasady niedyskryminacji wyrażonej w art. 12 WE i uwzględniając swobodę przepływu zagwarantowaną wszystkim obywatelom Unii w art. 18 WE, norma kolizyjna zawarta w art. 10 EGBGB może być uznana za ważną, w stopniu w jakim uzależnia ona określenie przepisów dotyczących nazwiska osoby wyłącznie od obywatelstwa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Frigerio Luigi & C. Snc przeciwko Comune di Triuggio

(Sprawa C-357/06)

(2006/C 281/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frigerio Luigi & C. Snc

Strona pozwana: Comune di Triuggio

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾, lub analogiczny przepis zawarty w art. 26 ust. 2 dyrektywy 92/50/EWG ⁽²⁾ (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis) — zgodnie z którymi kandydaci lub oferenci, którzy zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę lub miejsce zamieszkania, są uprawnieni do świadczenia odnośnej działalności usługowej, nie zostają odrzuceni jedynie na podstawie tego, iż zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym zamówienie jest udzielone, byłiby oni zobowiązani być albo osobami fizycznymi albo prawnymi — stanowi podstawową

zasadę prawa wspólnotowego, która znosi ograniczenie formalne zawarte w art. 113 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 267/2000 oraz w art. 2 ust. 6 i art. 15 ust. 1 ustawy Regionu Lombardia nr 26 z dnia 12 grudnia 2003 r., i w związku z tym jego skuteczność rozciąga się na tyle, by zezwolić na uczestnictwo w przetargach również tym podmiotom, które nie są spółkami kapitałowymi?

2) Jeśli Trybunał uzna, że wymieniona wyżej zasada nie stanowi podstawowej zasady prawa wspólnotowego, czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE lub podobny przepis zawarty w art. 26 ust. 2 dyrektywy 92/50/EWG (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis), jest raczej zasadą, którą można wywnioskować lub „zasadą wywodzącą się” z zasady konkurencji w związku z zasadą przejrzystości w administracji i zasadą niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, i z tego względu jest on bezpośrednio obowiązujący i ma pierwszeństwo przed sprzecznymi z nim przepisami krajowymi, wydanymi przez państwa członkowskie w odniesieniu do procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, do których nie stosuje się bezpośrednio przepisów prawa wspólnotowego?

3) Czy przepisy art. 113 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 267/2000 oraz art. 2 ust. 6 i art. 15 ust. 1 ustawy Regionu Lombardia z dnia 12 grudnia 2003 r. zgodne są z zasadami wspólnotowymi wymienionymi w art. 39 (zasada swobodnego przepływu pracowników w ramach Wspólnoty), art. 43 (swoboda przedsiębiorczości), art. 48 i art. 81 (zakaz porozumień ograniczających konkurencję) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i zatem czy w razie stwierdzenia ich niezgodności z tymi zasadami, wymienionych wyżej przepisów krajowych nie stosuje się w zakresie, w jakim są one sprzeczne z bezpośrednio obowiązującymi normami wspólnotowymi mającymi pierwszeństwo przed uregulowaniami krajowymi?

4) Czy przepisy art. 113 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 267/2000 oraz art. 2 ust. 6 i art. 15 ust. 1 ustawy Regionu Lombardia z dnia 12 grudnia 2003 r. zgodne są z przepisem art. 9 ust. 1 dyrektywy 75/442/EWG lub analogicznym przepisem art. 7 ust. 2 dyrektywy nr 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis), które stanowią — odpowiednio — że „[...] wszelkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które wykonują czynności określone w załączniku II A muszą uzyskać zezwolenie od właściwych władz określone w art. 6” i że „plany, o których mowa w ust. 1 (gospodarowania odpadami), mogą, przykładowo, obejmować: a) osoby fizyczne lub prawne upoważnione do gospodarowania odpadami [...]”?

(¹) Dz.U. L 134, str. 114.

(²) Dz.U. L 209, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-365/06)

(2006/C 281/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska,
  - zastrzegając doradcom w dziedzinie zatrudnienia („consulente di lavoro”) lub osobom traktowanym na równi z nimi, wpisanym do rejestru zawodowego, dostęp do działalności polegającej na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń;
  - ustanawiając szczególne wymagania dotyczące struktury i zakładania centrów przetwarzania danych;
  - uzależniając wpis do wspomnianych rejestrów zawodowych od wymogu posiadania miejsca zamieszkania we Włoszech;
- uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 i art. 49 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- zabraniając wykonywania działalności doradztwa w dziedzinie zatrudnienia w braku wpisu do włoskiego rejestru;
- uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Zastrzeżenie dostępu do działalności polegającej na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń wyłącznie doradcom w dziedzinie zatrudnienia i innym kategoriom zawodowym wymienionym w sposób wyczerpujący w ustawie stanowi utrudnienie w swobodzie przedsiębiorczości oraz swobodzie świadczenia usług, ustanowionych w art. 43 i art. 49 WE. Działalność prowadzona przez centra przetwarzania danych polega zasadniczo na prostym wykonywaniu wskazówek otrzymanych od klienta. Chodzi bowiem o wprowadzenie dostarczonych przez klienta danych do określonych programów komputerowych,